

İLK ÇAĞ III / KAYIK

ama sen öyle değilsin
 yıldızlar eğilsin
 papatyalar gülsün
 ben dut ağaçlarını silkelemekten bıkmam ki
 yeter ki bir şeyler dökülsün
 ağaçlardan dutlar ya da
 yağmurlardan kuşlar
 sorma artık
 o nerede diye
 o yok
 o gitti
 o çok uzaklarda bitti
 alabildiğine bitti
 çivit mavisı evlerin önünden geçtiğimiz yıllar gibi bitti
 bana en son sorduğu soru şuydu
 bu dünyada en çok nerede oturmayı seversin
 ve şöyle demiştim ona en son
 benim en çok oturma anlayışımın temeli
 denize açılan sokaklarla başlamış
 ve denize açılan sokaklarla bitmiştir
 bu dünyada en çok kaydıarak kaydım
 ya da sek sek oynadım
 bir ara da birdir bir
 bunlar hep bir deniz kıyısının yanında olmuştur
 ve bir dalga gelip hep beni ta kalbimden vurmuştur
 şimdi eskiyen bir sandalım
 kıyıda uzanmışım
 ters dönmüşüm
 üzerime konan kuşları ben seçmiyorum
 martılar geliyor, kargalar bekliyor
 sarhoş, ayık ya da uykulu
 şişelerin üzerine mum mu koyalım
 yoksa meşale mi yakalım
 nasıl isterseniz öyle olsun
 ben buradayım
 eskiyen yerlerimi onarıyorum

Mustafa Atiker